

2. Kas Euroopa õigusega – täpsemalt direktiivi 2007/46/EÜ artikli 3 punktiga 27 – on kooskõlas, kui avaliku teenuse osutamiseks mõeldud busside varuosade riigihankemenetluses on ühel pakkujal lubatud määratleda end teatud sõidukile mõeldud mitteoriginaalvaruosa „valmistajana“, eriti kui see osa kuulub ühte direktiivi 2007/46/EÜ IV lisas (sõiduki EÜ tüübikinnituse nõuete loetelu) loetletud tehnilistes õigusnormides käsitletavasse osade tüüpi, või peaks see pakkuja hoopis tõendama – iga niiviisi pakutava varuosa kohta, et tõendada nende vastavust hanke tehnilisele kirjeldusele –, et ta on isik, kes vastutab tüübikinnitusasutuse ees kõigi tüübikinnitusprotsessi aspektide ning toodangu vastavuse ja selleks vajaliku kvaliteeditaseme eest, ning et ta teostab ise vähemalt mõningad tüübikinnitamisele kuuluvate osade valmistamisetapid, ning kui vastus on jaatav, siis kuidas tuleb seda tõendada?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiv 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmestike kinnituse kohta (raamdirektiiv) (ELT 2007, L 263, lk 1).

3. veebruaril 2021 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-70/21)

(2021/C 128/34)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Kostantinidis, M. Noll-Ehlers)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

A) Tuvastada, et:

- kuna Kreeka Vabariik on süstemaatiliselt ja püsivalt ületanud PM₁₀-osakeste sisalduse piirtasemeid päevase piirtaseme osas alates aastast 2005 Thessaloniki piirkonnas/linnastus EL0004, siis on Kreeka Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2008/50/EÜ (¹) artiklist 13 koostoimes XI lisaga;
- kuna Kreeka Vabariik ei ole alates 11. juunist 2010 võtnud vajalikke meetmeid, et tagada PM₁₀-osakeste piirtasemete järgimine Thessaloniki piirkonnas/linnastus EL0004, siis on Kreeka Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2008/50 artikli 23 lõikest 1 (koostoimes nimetatud direktiivi XV lisa A jaoga) ning eelkõige artikli 23 lõike 1 teises lõigus sätestatud kohustust võtta meetmeid nii, et piirtasemete ületamise ajavahemik jääks võimalikult lühikeseks.

B) Mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma esimeses väites toonitab komisjon, et direktiiv 2008/50 välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta paneb liikmesriikidele kohustuse piirata elanike kokkupuudet peenosakestega (PM₁₀-osake). Komisjon väidab, et alates aastast 2005, mil PM₁₀-osakeste päevaste ja aastaste piirtasemete järgimine muutus kohustuslikuks (esialgu direktiivi 1999/30/EMÜ artikli 5 lõike 1 alusel, hiljem direktiivi 2008/50 artikli 13 alusel), ei ole Kreeka Vabariik tema edastatud õhukvaliteedi aastaaruannete põhjal püsivalt taganud päevaste piirtasemete järgimist Thessaloniki linnastus EL0004.

Hagi teises väites märgib komisjon, et direktiivi 2008/50 artikli 23 lõike 1 teises lõigus on pandud liikmesriikidele piirtasemete ületamise korral selge ja kiireloomuline kohustus kiita heaks õhukvaliteedi kavad, mis sisaldavad asjakohaseid meetmeid, et piirtasemete ületamise ajavahemik jääks võimalikult lühikeseks. Komisjon väidab, et Kreeka Vabariik ei ole välja töötanud Thessaloniki linnastut EL0004 puudutavat asjakohast õhukvaliteedi kava, rikkudes direktiivi 2008/50 artikli 23 lõiget 1.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiiv 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta (ELT 2008, L 152, lk 1).

Química del Nalón SA, endise Industrial Química del Nalón SA 3. veebruaril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda laiendatud koosseisus) 16. detsembri 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-635/18: Industrial Química del Nalón SA versus komisjon

(Kohtuasi C-73/21 P)

(2021/C 128/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Química del Nalón SA, endine Industrial Química del Nalón SA (esindajad: *advocaat* P. Sellar, *avocat* K. Van Maldegem, *avocate* M. Grunchar)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Hispaania Kuningriik ja Euroopa Kemikaaliamet

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uuesti läbivaatamiseks;
- otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide, mille kohaselt on õiguslikult väär Üldkohtus järeldus, et apellandi argument, et komisjon tegi ilmse vea, ei tähenda tingimata ka seda, et komisjon rikkus hoolsuskohustust.

Teine väide, mille kohaselt kasutas Üldkohus õiguslikult vääralt määruse nr 1272/2008 (¹) I lisa punkti 4.1.3.5.5 väidetavat õiguslikku ebaselgust selleks, et lükata tagasi apellandi esitatud õiguslik argument.

Kolmas väide, mille kohaselt Üldkohus ei saanud tugineda järeldusele, et õiguslik raamistik on keerukas, selleks et vabandada välja komisjoni poolt selle arvesse võtmata jätmist, et CTPHT (kõrgtemperatuurne pigi ja kivisöetõrv) ei ole vees lahustuv. Üldkohus asus vastupidisele seisukohale varasemas seotud menetluses (kohtuasi T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA jt vs. Euroopa Komisjon). Kuna Üldkohus ei ole esitanud mingeid selgitusi vastupidisele järeldusele jõudmise kohta, siis on tema põhjused ebapiisavad ja vastuolulised.

Neljas väide, mille kohaselt kohaldas Üldkohus vääralt tavalise hoolsuskohustuse nõudeid. Asudes seisukohale, et komisjon tegutses nagu iga tavapäraselt hoolas haldusorgan, kasutas Üldkohus ebaõiget ja ebasobivat võrdlusalust, et hinnata komisjoni hoolsust ja tavapärasust.

Viies väide, mille kohaselt Üldkohtu põhjendused on ebapiisavad ja vastuolulised, kuna kohus leidis tõendeid esitamata ja tuginedes üksnes kohtujuristi ettepanekule, et komisjonil võis olla raskusi oma ilmse hindamisvea parandamisega, viidates sellele, nagu oleks komisjoni lähenemine vabandatav.